

TAMÁS DÉNES
RÉM EGYSZERŰ VERSEK
valahol

*egy betonfal
és egy dús lombosított fa közötti térben
látszólag nincsen semmi*

*de mégis
ahogy egy helyre vonja őket a tekintet
észrevétlenül izzani kezd közöttük a táv
értelmetlen lobogás
ami mintha azt próbálná tudatni:
lenni kellene
valahol*

TAMÁS DÉNES (Sepsiszentgyörgy, 1975) esszéíró Sepsiszentgyörgyön él. A csíkszeredai Sapientia Társadalomtudományi Tanszékének tanára. Írásai a Korunkban, a Székelyföldben, a Magyar Lettre Internationale-ban jelentek meg.

uram

*tél
havas táj idelent
szürke ég odafent
s közénk bedugdosott millió réstelen acéllemez
összeforrasztott massa a lég*

miért érzem hogy van valami ezen kívül is

mintha kifordulnék nézésemből

*uram
nagy a te nem-léted
nagy a te ürességed*

valaki figyel

a peronon sétálok fel-alá
lépés lépés után
rád várok
de nem érkezel
tovább sétálok
közben a vonat elmegy
az állomás is kiürül
de én csak tovább lépek és lépek
mert úgy érzem
a szemközti tízemeletes
utolsó ablakából
hiába nincs ott senki
valaki figyel

elrepül

angyal száll a vonatállomás melletti hotdogárus fémbódé tetejére
kiáll a fémlap szélére
kiegyenesedik
kiengedi szárnyait
majd rezzenéstelen tekintettel lassan pásztázni kezdi az állomás előterét
de csak néhány percig nézelődhet
közben három ember megy be az állomás épületébe
egy negyedik pedig cigarettára gyújt odakint
nagy sebességgel piros autó húz el az épület előtt
szívéhez kap egy kövér matróna és lassan leengedi a cekkereit a földre
széllökés mozdít odébb egy üres műanyag palackot
amely kattogó hangot adva ki nekigurul egy ottfeljtett szemetesvödör
oldalának
a koccanást azonban már nem látja az angyal
mert azelőtt
mintha csak egy ölelésbe csusszanna bele
elrugaskodik a bódé tetejétől
és elrepül